

SK

ČERVENÁ KARKULKA

Scénář pro loutkové divadlo

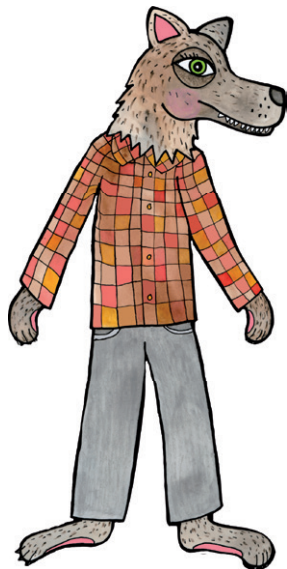
Rudolf a Kateřina Drdlovi

MARIONETINO

HYPERION

Osoby a obsazení

1. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(les, Karkulka, vlk)

Vypravěč: V jedné malé vesnici, v domečku s červenou střechou, bydlela holčička. Říkali jí Červená Karkulka, protože od malička nosila ráda všechno červené – sukýnku, kabátek, botky i čepičku. Právě podle té čepičky se Karkulka jmenovala.

Jednoho dne měla Karkulčina babička svátek. Karkulka jí chtěla udělat radost, tak se za ní vydala na návštěvu. Do košíku s sebou vzala bábovku i další dobrůtky.

(Přichází Karkulka.)

Karkulka: Jéé, tady je krásně! Už abych byla u babičky. Je mi horko, bolí mě nohy a mám žízeň. Ale ještě natrhám nějaké kytičky támhle na pasece!

(Karkulka odchází za kulisu, z druhé strany přichází vlk.)

Vlk: Čmuchy, čmuch, čmuchy čmuch! Co to čmuchám, že by zajíce? Nebo srnce? Nebo kozu? Ne, to bude ta holka s čepicí. S tou zelenou. Vlastně žlutou. To je jedno. Stejně ji sežeru. Vezmu to zkratkou a vběhnu jí do cesty. Tím ji překvapím a potom sním. Nesmí mě však vidět myslivec. Má pušku a chtěl by mě střílit. Rychle za ní běžím.

(Vlk oběhne kulisu. Z druhé strany přichází Karkulka.)

Vlk: Nazdar! Ty máš ale divnou zelenou barvu.

Karkulka: Proč bych měla mít zelenou barvu? Kdo jsi?

Vlk: Já jsem vlk. A ty jsi Karkulka Zelená.

Karkulka: To určitě!
Jsem Karkulka, ale Červená. A ty jsi hloupý vlk.

Vlk: Hloupý nebo chytrý, to je jedno. Stejně tě sežeru. Ale předtím zjistím, co máš v tom hezkém košíčku. Ukaž!

(Nakukuje do košíčku.)

Áááá, bábovka! Do křupava pečená. A kytička. No fuj, tu nechci. Copak je tohle? Hmm, vínečko. Dal bych si na jazyk.

Karkulka: Víno nech být, vlku. Dvakrát by sis líznul a bylo by pryč. Přestaň mě zlobit a zmiz, než tě uvidí myslivec. Víš, co nosí myslivci na zádech?

Vlk: Pušku. To vím dobře. Ale žádného myslivce tady nevidím.

(Rozhlíží se.)

Sice je pravda, že špatně vidím, ale zato výborně slyším. A ještě lépe větrím. Cítím všechno, zvláště myslivce. A tady žádného myslivce necítím.

Karkulka: Že ne? Co když sedí na posedu a pozoruje tě? Na tu vzdálenost bys ho necítil.

Vlk: Hmm, možná máš pravdu. To je jedno. Kam vlastně jdeš, ty Karkulko jedna Červená?

Karkulka: Jdu za babičkou, protože má svátek a chci ji překvapit. Nesu jí dárečky v košíku, a i ty kytičky, co ses nad nimi tak ošklíbal.

Vlk: Hmm, to je zajímavé. Kde bydlí tvoje babička?

Karkulka: Na paloučku v lese, je to kousek odtud.

Vlk: Hmm, velmi zajímavé. Tak běž, ať tam dojdeš včas. Zatím si trochu zdřímnu.

Karkulka: Tak dobře, vlku, měj se, já běžím!

(Karkulka odchází.)

Vlk: Je pryč. Žádné dřímání. Poběžím, ať jsem u chaloupky dřív než ta Červená. Totiž zelená. Vlastně modrá. Co to povídám, je žlutá. Je to Karkulka Žlutá.

Ale to je jedno, stejně ji sežeru. Vymyslím totiž past. Strašidelnou vlčí past.

(Vlk běží pryč.)

2. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(světnice, chaloupka, babička, vlk, Karkulka, čepec a brýle)

(Vlk přibíhá k chaloupce.)

Vlk: Jsem tu. To byla rychlost. Já umím běhat rychle! Když běžím z jednoho konce lesa na druhý konec, tak mi na jednom konci vykukuje ocas a na druhém konci čenich. Vrrr-hehehe! To byl vtip. Teď musím provést svůj strašidelný vlčí plán.

(Vlk jde k chaloupce.)

Vlk: Hmm, to je mi pěkná chaloupka! Nebylo by špatné v takové bydlet. Uvidíme, jak se věci vyvinou. Teď zatukám a budu dělat, že jsem ta zelená, modrá, vlastně žlutá Karkulka.

(Vlk ťuká na dveře.)

Ťuky ťuk, ťuky ťuk!

Babička: Kdopak je?

Vlk: *(tenkým hláskem)* To jsem já, tvoje Karkulka! Otevři!

Babička: Už jdu, Karkulko, hned to bude!

(Babička vychází a vyděšeně volá.)

Ty nejsi Karkulka, ty jsi vlk!

Vlk: Sprrrrávně. Jsem vlk. Ale to je jedno. Sežeru tě, protože vlci žerou babičky. Chramst!

(Vlk odhodí babičku za kulisu a hned se vrací.)

Vlk: Tak. Hotovo. Babičku jsem spolknul jako malinu. Sice jsem ji mohl rozkousat, ale byl jsem tak hladový, že jsem ji zhltnul celou. Teď mě v bříše tlačí. Bohužel jsem také zhltnul i ty její brýle. Ale to je jedno. Tamhle jsou ještě jedny. Nasadím si je.

(Vlk si nasadí brýle a žasne.)

Vlk: Co to vidím? A jak dobře vidím! Konečně si vše prohlédnu.

(Vlk se rozhlíží a všimne si čepce.)

Vlk: Copak to tu leží? U vlčího čenichu, to je čepec. Čepec jsem nikdy neměl. Vyzkouším ho.

(Vlk si nasadí čepec.)

Vlk: *(nadšeně)* Tomu říkám mít uši v teple! Navíc jsem maskovaný, nikdo mě nepozná. Každý si bude myslet, že jsem babička. Tak si také lehnu do postele jako babička.

(Vlk si lehá do postele a libuje si.)

Hmmm, měkké doupátko. Ne jako můj vlčí pelech, kde mě všechno škrábe! Odteď budu bydlet v chaloupce jako babička. Budu žít jako babička. Budu se chovat jako babička. Musím ovšem ještě sežrat Karkulku. Ale to je jedno. Počkám tu na ni. A trochu si zatím schrupnu.

(Vlk si lehne do postele, usne a hlasitě chrápe.)

Chrrr, chrrr, chrrr.

(Karkulka přichází k chaloupce a volá.)

Karkulka: Babičko! To jsem já, Karkulka! Otevři!

(Chvilku poslouchá.)

Karkulka: To je divné, že by usnula?
Zkusím zatukat a hlasitěji zavolat.

(Karkulka volá a klepe na dveře.)

Babi! Ťuk ťuk ťuk! To jsem já, otevři!

(Vlk se v posteli probudí a brumlá pro sebe.)

Vlk: Vrrr, co je to za rámus? Kdo mě budí? Že by to byla Karkulka Zelená? To je jedno.
Vlastně není. Chci ji sežrat, tak ji pozvu dál.

(Vlk volá a napodobuje babičku.)

Pojď dál, děvenko, pojď, je otevřeno!

(Karkulka jde dovnitř a vesele volá.)

Karkulka: Ahoj babi! Jak se máš? Mám pro tebe bábovku!

(Zarazí se.)

Jé babi, proč jsi v posteli?

Vlk: *(chrchlavě)* Ále, děvenko, dnes se nějak necítím dobře.
Bolí mě v krku.

(Vlk kašle.)

Karkulka: *(zaraženě)* Přinesla jsem ti dárek a kytičky. Ale ty máš divný hlas. To mě mrzí. Myslela jsem, že si budeme povídat.

Vlk: *(chrchlavě)*

To víš, že si můžeme povídat. I dárek si ráda vezmu.
Ale bez kytíček.

Karkulka: (*udiveně*) Babi, co to povídáš? A proč máš tak divný hlas? Jako bys to ani nebyla ty.

Vlk: Ale to víš, děvenko, že jsem to já, tvoje babička. Kdo jiný by to byl? Snad nějaký vlk? Hehehe! To byl vtip. Můj vtip.

Karkulka: No, já nevím. Chováš se nějak divně. A proč máš tak velké oči?

Vlk: Abych tě lépe viděla, děvenko. Vždyť vidíš, že jsem si musela nasadit i brýle.

Karkulka: A proč máš tak velké uši? Ani do čepce se ti nevejdou.

Vlk: No přece, abych tě lépe slyšela, hehehe.

Karkulka: Babi, mně se to nějak nezdá. Proč máš tedy tak velkou a zubatou tlamu?

(Vlk vyskočí z postele a zvolá.)

Vlk: Abych tě mohla lépe sežrat! Chramst!

(Vlk skočí na Karkulku a hodí ji za kulisu. Hned se vrátí.)

Vlk: Výborně! Hotovo! Babičku jsem sežral, Karkulku jsem sežral, teď tu budu bydlet. Škoda, že jsem se tak přecpal. U všech vlčích nářků, ten břich mě tlačí. Vlezu si do postele a schrupnu si.

(Vlk leze do postele a začne chrápat.)

Chrrr, chrrr.

3. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(světnice, chaloupka, vlk, myslivec, čepec, brýle)

Vypravěč: Vlk si vlezl do postele a usnul. Myslel, že jeho strašidelný vlčí plán je hotový. Alespoň to tak vypadalo. Sežral babičku, sežral Karkulku, spal v babiččině posteli. Myslel, že má vyhráno, ale spletl se. Udělal totiž tři zásadní vlčí chyby:

Za první, když spolkl babičku i Karkulku vcelku.

Za druhé, když zapomněl na myslivce.

A za třetí, když si vlezl do postele a usnul. Netušil, že myslivec je babiččin známý a často k ní chodívá na návštěvu. Přišel i dnes.

(Přichází myslivec.)

Myslivec: Tak jsem tu. Zaťukám na babičku. Nevím proč, ale mám dnes takový divný pocit. Viděl jsem šedého vlka, motal se kolem Karkulky a pak zmizel. Tenhle vlk není jako ostatní vlci. Běhá mezi chalupami a ukradne třeba ovci. Raději se na babičku podívám.

(Jde k chaloupce, volá.)

Myslivec: Babičko, otevřete, to jsem já, myslivec!

(poslouchá)

Vlk: Chrrr, chrrr, chrrr.

Myslivec: Co to je? Takové chrápání ...
To není babička. Takhle chrápe jenom vlk!
Podívám se oknem dovnitř.

(Myslivec jde k oknu a dívá se dovnitř.)

Myslivec: Já to vědě! Žádná babička, ale vlk. Leží v posteli a chrápe. Ten drzoun babičku sežral, možná i Karkulku a potom si šel lehnout. Já mu ukážu! Jen si doběhnu do hájovny pro nůž!

(Myslivec běží pryč.)

4. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(les, vlk, studna, myslivec)

(Přibíhá myslivec.)

Myslivec: Uf, hotovo! Naštěstí! Babička i Karkulka jsou v bezpečí. Raději se mě neptejte, jaké to bylo ... No, vlkovi jsem rozřízl břicho a byly tam. Obě dvě. Sice pomačkané, ale v pořádku. Tak jsem jim pomohl ven, břicho jsem vlkovi zašil a nechal ho v lese spát.

(Odchází.)

(Z druhé strany přichází vlk, vleče se a heká.)

Vlk: U všech vlčích nářků, to je mi těžko! Břicho mě bolí a mám strašlivou žízeň. Já bych se tak napil. Ale kde?

(Rozhlíží se.)

Zdá se mi, že je támhle studna. Doufám, že je v ní bude voda. Snad ano, když tam sedí ta žába.

(Vlk jde ke studni a dívá se dovnitř.)

Voda tam je, ale hluboko. Musím se naklonit, ale nesmím spadnout. Neumím totiž plavat. To je jedno. Vlastně není, co to povídám. U vlčího ocasu, proč ta žába na mě tak zírá?

(Chvíli čeká.)

Ať si klidně zírá. Když budu chtít, vykulím na ni oči a ještě si vezmu brýle. Ale to později. Teď mám žízeň a musím se napít.

Trochu sa nakloním ...

(Naklání se.)

Vlk: Opatrně se natáhnou, drápy se zaháknu...

(Natahuje se. Volá.)

Jééé, klouže to ... pomóóc ... padáám!

(Vlk spadne za kulisu.)

Vypravěč:

Vlk uklouzl a spadl do studny. Ale pozor, ještě není konec, kdepak. Babička, Karkulka i myslivec slyšeli vlka volat. Ve vodě ho nenechali. Vytáhli ho ven, vyždímali mu kožich a na sluníčku ho nechali uschnout.

Když byl suchý, myslivec mu domlouval. Vlastně mu řekl, že se má chovat jako správný vlk a Karkulku s babičkou nechat na pokoji. Jinak mu střílí broky do kožichu.

Vlk se myslivce bál a raději přeběhl do sousedního lesa. Přidal se k opravdové vlčí smečce. Našel si vlčí kamarády a lovil s nimi zajíce, srnky i kance. Zkrátka vše, co opravdoví vlci loví. Na babičku s Karkulkou ani nepomyslel.

A co se dělo v chaloupce? Babička s Karkulkou poděkovaly myslivci za záchranu. Snědli společně bábovku, myslivec s babičkou si nalili trochu dobrého vína. Příjemně se jim sedělo, povídalo a bylo jim spolu dobře. Když se Karkulka vypravila na zpáteční cestu domů, myslivec ji raději doprovodil. Pro jistotu, aby ji cestou nepřekvapil nějaký zlý vlk.

KONEC

MARIONETINO

loutková divadla

Scenář k pohádce Červená Karkulka pro loutkové divadlo

Text: Rudolf a Kateřina Drdlovi

Ilustrace: Lenka Procházková

Grafická úprava: Pavla Zimmermannová

Nakladatelství: Hyperion, s. r. o.

2021

www.kufrik.cz

ČERVENÁ KARKULKA

Tematická příloha
k pohádce
s pracovními listy

SRDÍČKO

Karkulka ráda malovala. Jednou vyrobila krásné přáníčko s červeným srdíčkem, aby ho mohla ho dát své babičce k svátku.

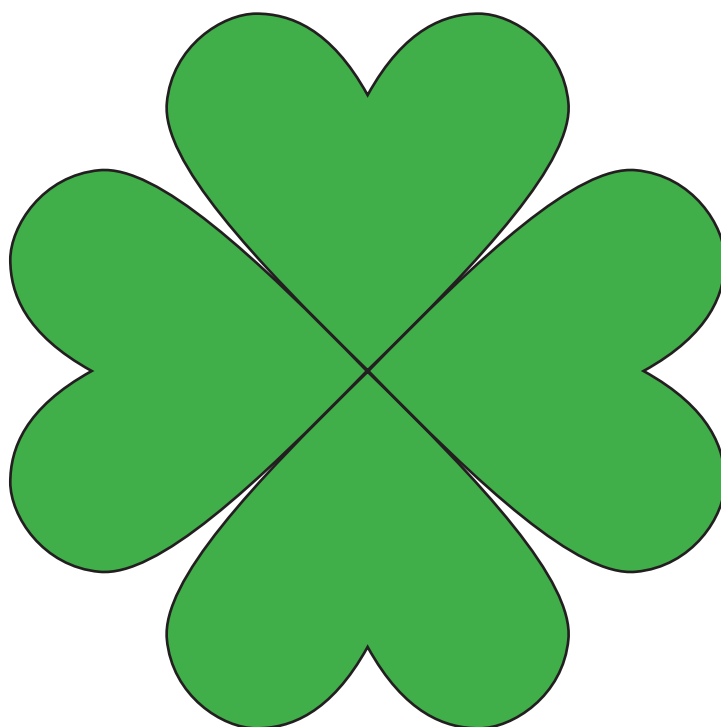
HÁDANKA:

Co se stane, když složíš čtyři srdíčka dohromady?

Vznikne ti čtyřlístek. Je to kytička, které říkáme jetelíček. Jetelíček rád zajíček.

Říká se, že když někdo najde čtyřlístek, tak se na něj usměje štěstí.

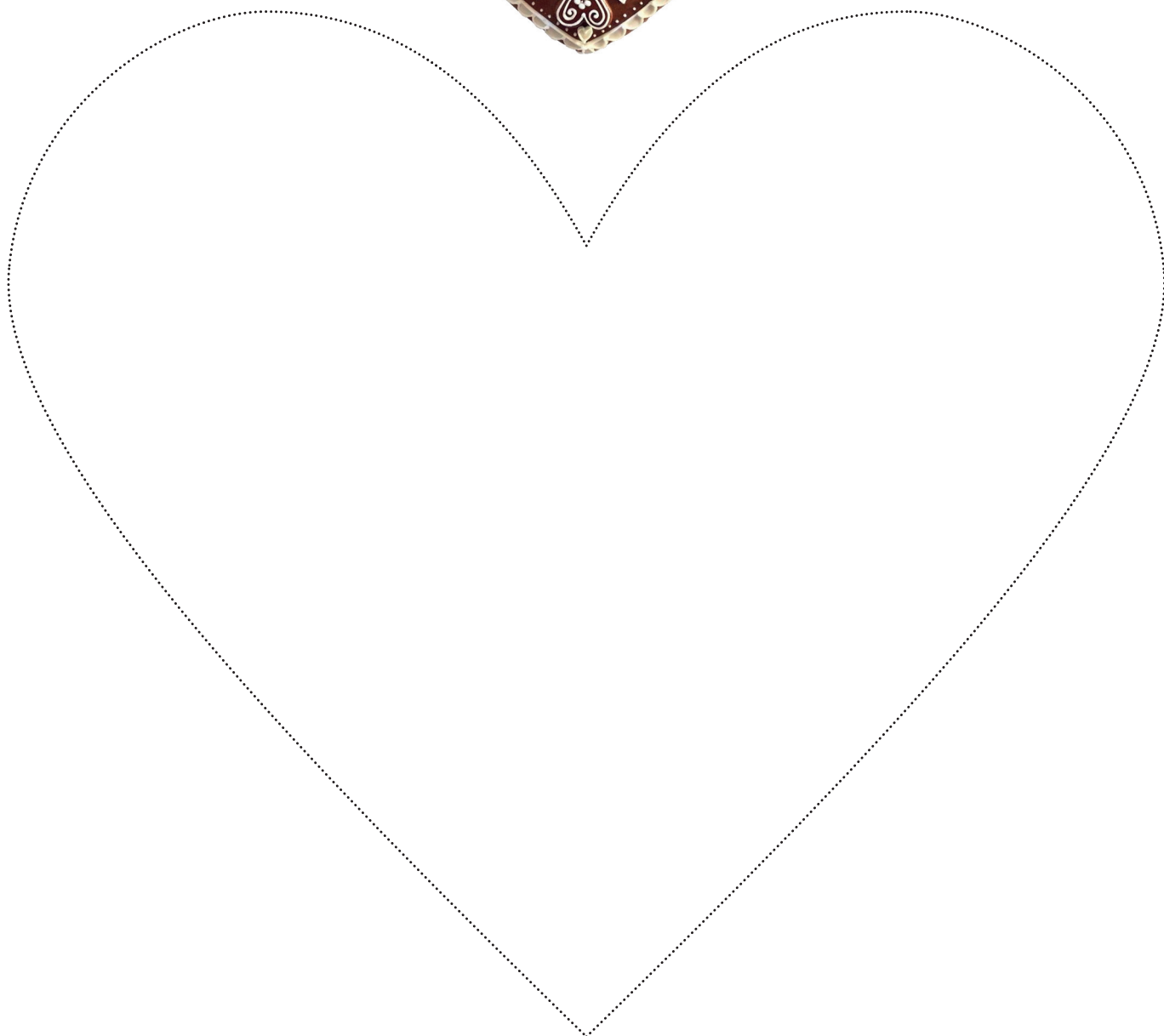
Už jsi někdy čtyřlístek našel v trávě?

ÚKOL č. 1:

Vymaluj srdíčko a ozdob ho.

Barvu si můžeš zvolit, jakou máš nejraději.

ČERVENÁ KARKULKA

Vlk si nepamatoval, jak se Karkulka správně jmenuje. Také si pletl barvy. Za to však nemohl, protože vlci vidí špatně a barvy nerozeznávají. Snadno si mohou červenou barvu zaměnit za modrou či zelenou.

ÚKOL č. 2:

Vybarvi Červenou Karkulku tak, jak ji pravděpodobně viděl vlk. Můžeš jí udělat modrou sukýnku, zelený čepeček nebo žlutý kabátek.

VLČÍ MÁK

*Karkulka říkala vlkovi, že je Červená Karkulka.
Červené byly i kytičky, které měl vlk přímo před čumákem.*

Vzpomeň si, jak se jmenovaly?

Jmenovaly se vlčí máky. Stejně jako vlk. Z květů vlčího máku měla Maková panenka sukýnku.

Viděl jsi už někdy na procházce vlčí mák? Kde roste?

Vlčí mák roste na louce, v lese či u cesty. Roste volně a divoce. Jako vlk.

Upekly bychom makové koláče z vlčího máku?

Kdepak, makové koláče bychom si z vlčího máku neupekly.

Na makové koláče bychom potřebovali úplně jiný mák.

Dává nám ho rostlina, které říkáme MÁK SETÝ.

Lidé ho vysejí na pole a potom ho pěstují.

Setý mák neroste volně a divoce, roste na poli.

Je to takový bratr vlčího máku.

KVĚTY MÁKU

Jakou barvu má sukýnka makové panenky?

Červenou.

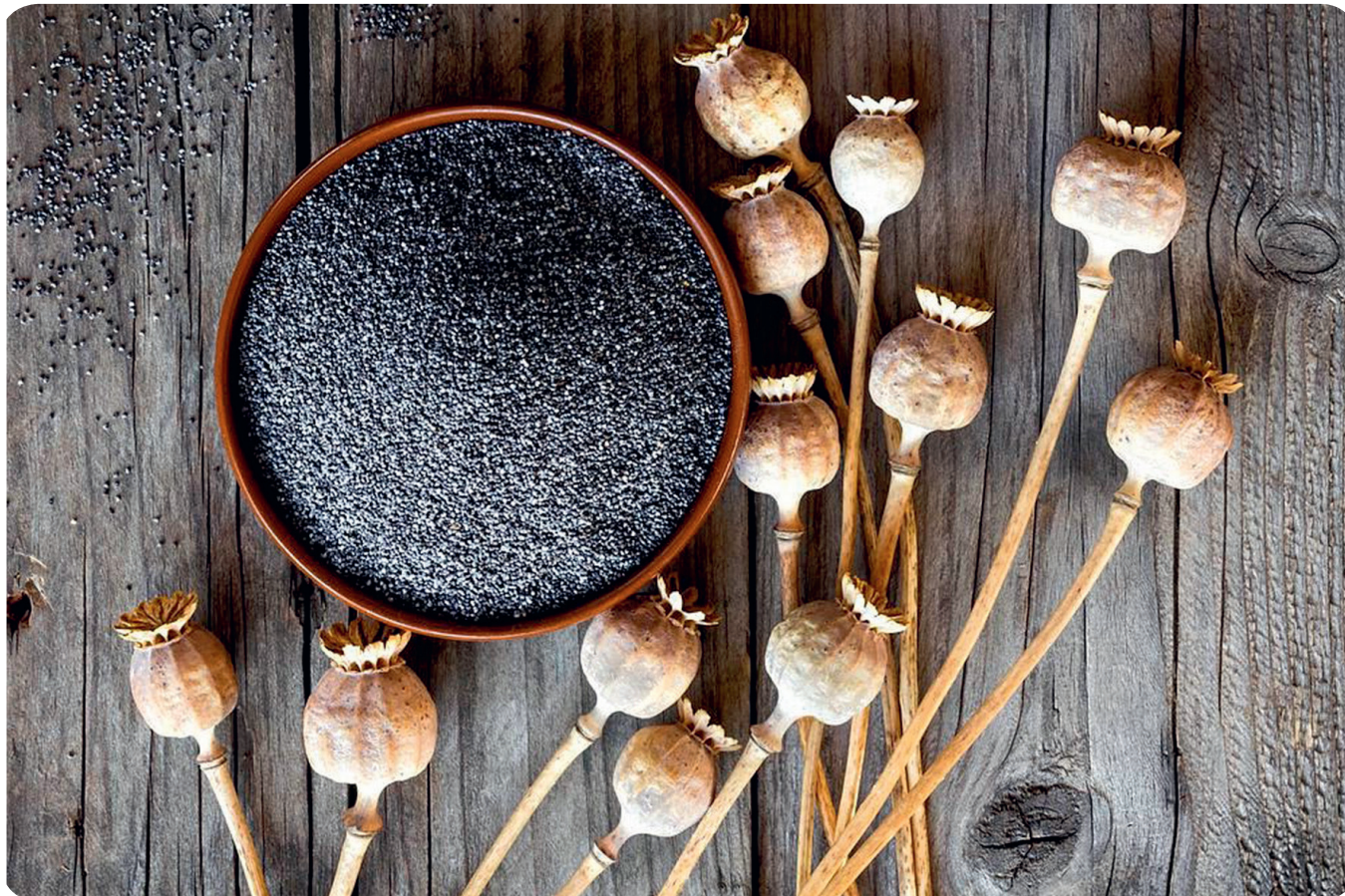
Jakou by měla Maková panenka sukýnku z máku setého?

Bílou, protože květy máku setého jsou bílé. Kdežto květy vlčího máku jsou červené.

MAKOVICE

Když je mák setý zralý, vytvoří se na něm makovice plná makových zrníček.

Je to vlastně taková hlavička nebo palička. Jak chceš.

VLK

Karkulka na cestě za babičkou potkala vlka. To byl vlk z pohádky. Nyní si něco řekneme o opravdovém vlkovi. O takovém, který žije volně v přírodě.

Vlci mohou ulovit kořist mnohem větší, než jsou oni sami. Loví totiž ve smečce.

SMEČKA

Smečka je skupina vlků, většinou příbuzných. Je to vlastně taková vlčí rodina. Vůdcem smečky je vlčí táta a vlčí máma. Ti spolu žijí celý život a vždy na jaře se jim narodí děti. Malá vlčata. Vlčata se rodí slepá, to znamená, že v prvních dnech života nevidí. Stejně jako koťata.

VLČÍ ÚKOLY VE SMEČCE:

Když vlčata trochu vyrostou, dostanou úkoly. Každý vlk přesně ví, co má dělat.

Co dělají malá vlčata?

Malá vlčata si hrají ještě s menšími vlčaty. Tak jako si s tebou hraje tvá starší sestřička nebo bratříček. Stejně je to i u vlků.

Co dělají starší vlčata?

Starší vlčata už loví. Pomáhají při shánění potraviny. Učí se lovit.

Co dělají téměř dospělí vlci?

Když se z vlčat stanou téměř dospělí vlci, starají se o bezpečnost smečky. To znamená, že ji brání před nepřáteli. Třeba před medvědem, lvem či tygrem.

Co dělají úplně dospělí vlci?

Když jsou vlci úplně velcí a dospělí, odcházejí pryč a zakládají si své vlastní smečky. Nové rodiny.

Jaká zvířata vlci loví?

Jak jsme si řekli, vlci umí ulovit velká zvířata. Troufnou si na kance, srnu, jelena, rysa a dokonce i medvěda. Vlci jsou vynikající lovci.

Jestlipak víš, čím se vlci v zimě přikrývají?

Nepřikrývají se samozřejmě peřinkou, jako máš ty ve své postýlce. Ale takovou vlčí přikrývku vlk opravdu má. Je chytrý, a když je mu zima, přikryje se svým huňatým ocasem.

Co myslíš, dal by se vlk ochočit?

Bylo by to možné a někteří lidé to dokonce zkoušejí. Malá vlčata se ovšem musí dostat k člověku brzy po narození, jinak si na člověka nezvyknou. Lidé však musí být vždycky před vlky opatrní. Vlčák je divoká šelma a šelmou zůstane.

JEŠTĚ NĚCO O VLKOVI

Vlk je šelma psovitá. Je to vzdálený příbuzný pejska, který se jmenuje se německý ovčák. Vlk je jeho divoký pra-pra-pra-dědeček.

Máš doma německého ovčáka?

Znáš někoho, kdo takového pejska má?

Vlk v pohádce uklouzl a spadl do studny. Babička s myslivcem ho vytáhli a vyždímali mu kožich. Potom mu myslivec mu pohrozil, že mu střelí broky do kožichu, pokud ho tu ještě někdy uvidí.

Dříve se vlci často stříleli, protože lidé je považovali za škodnou. Dnes už je to jiné. Vlk je chráněný, to znamená, že se nesmí střílet.

Jak mohli vlci lidem škodit?

Vlci jsou chytrí a velmi rychle zjistili, že taková koza nebo ovce je pro ně snadná kořist. Neumí rychle utíkat a vůbec se nebrání. Tak si pravidelně doběhli do stáda pro nějakou tu ovci či kozu. Jako na svačinku. Ani se nemuseli namáhat. To se lidem vůbec nelíbilo. Na vlky se rozzlobili a rozhodli se, že je pochyťají. Chodili po vlčích stopách a kladli otrávené pasti.

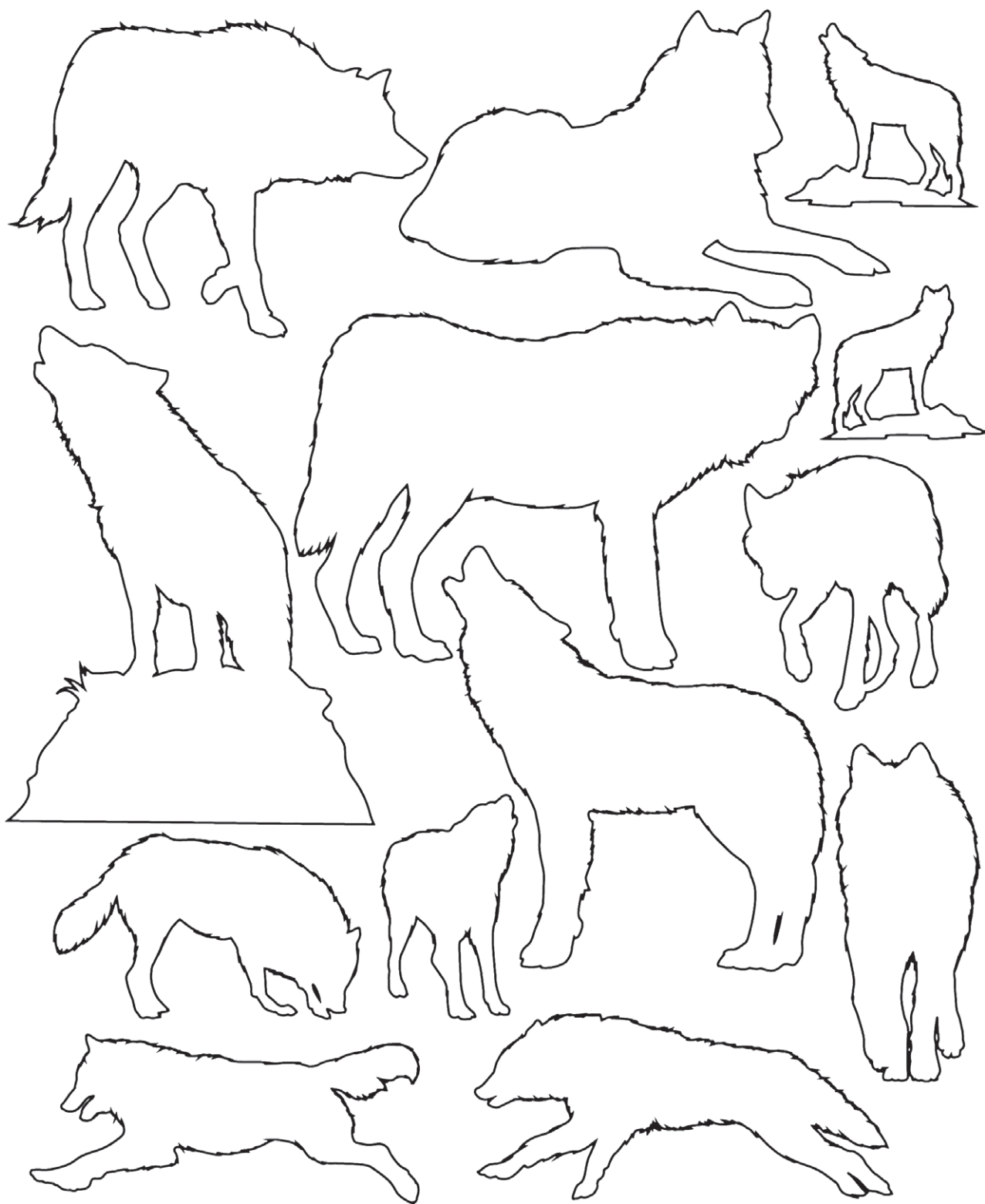
PŘÍHODA O VLKOVI Z AMERIKY

Kdysi dávno se v Americe stala zvláštní příhoda. V jedné smečce žil vlk, který se jmenoval Lobo. Byl chytřejší, než všichni ostatní vlci. Lidem ukradl celá stáda ovcí a koz a téměř po sobě nezanechal stopy. Lidé se na něj strašně zlobili. Nastražili kusy štavnatého masa do míst, kde si mysleli, že Lobo běhá. Maso bylo otrávené a lidé doufali, že ho sežere a otráví se. Stalo se však něco úplně jiného. I náš vlk v pohádce říkal, že má vynikající čich. Prý cítí bezpečně kořist na velikánskou vzdálenost. To je pravda, vlci mají vynikající čich. Lobo bezpečně poznal, že maso je otrávené. Nejenže ho nesežral, ale otrávené kusy masa posbíral a všechny nanosil na jednu hromadu. To se stalo kdysi dávno v Americe. Amerika je moc a moc vzdálený světadíl.

Dnes je vlků v přírodě málo, jsou vlci chránění a nesmí se střílet. Proto myslivec vytáhl vlka ze studny a řekl mu, ať peláší jinam.

ÚKOL č. 3:

Vymaluj vlčí smečku. Pojmenuj jednotlivé vlky a urči, jaké mají ve smečce úkoly.

MYSLIVEC

Karkulka říkala, že myslivec by měl vědět o všech zvířatech, která žijí v lese, zvláště o vlčích.

To je pravda. Myslivec je člověk, který se stará o les a zvířátka. Také se mu říká hajný. Bydlí v hájovně.

Viděl(a) jsi někdy v lese posed?
Posed je domeček vysoko na stromě. Vede k němu žebřík. Na posedu sedává myslivec a pozoruje zvířata.

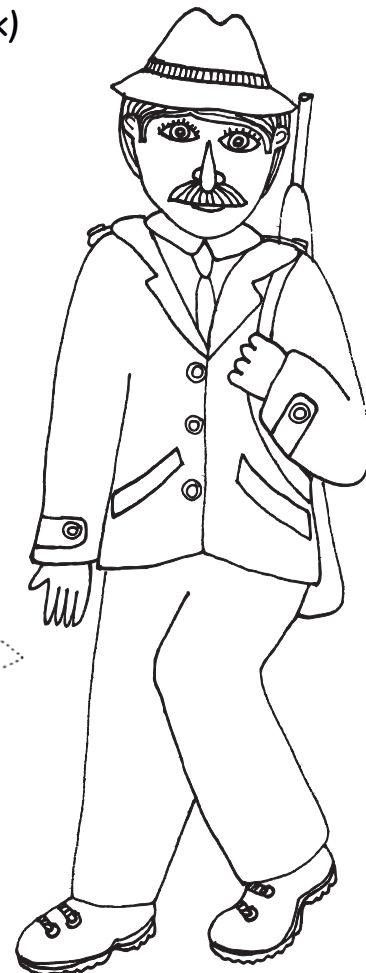

ÚKOL č. 4:

Zkus uhodnout, jaká zvířata myslivec z posedu pozoroval.

Potom je vybarvi. Vybarvi i myslivce.

(vlk, liška, kanec, jelen, medvěd, veverka, ježek, myš, zajíček)

MARIONETINO

loutková divadla

MARIONETINO

Váš český výrobce loutek
a loutkových divadel s pohádkami

Chybí Vám nějaká loutka anebo kulisy?

Všechny najdete na našem e-shopu www.kufrik.cz

Kromě Červené Karkulky tu na Vás čeká
i mnoho dalších pohádek.

Pohádky a loutkové sady

Červená Karkulka
Perníková chaloupka
Vlk a kůzlátka
O Budulínkovi
Domečku, domku, kdo v tobě přebývá?
O Koblížkovi
Sněhurka a sedm trpaslíků
Šípková Růženka
Královská sada
Sada strašidel
Sada se zvířátky
a další pohádky

www.kufrik.cz

